

"মৰমৰ সন্তানসকল - যোগবলৰ দ্বাৰা বেয়া সংস্কাৰবোৰৰ পৰিৱৰ্তন কৰি ভাল সংস্কাৰ ধাৰণ কৰা।

জ্ঞান আৰু পবিত্ৰতাৰ সংস্কাৰ হৈছে ভাল সংস্কাৰ"

*প্ৰশ্ন :- তোমালোক সন্তানসকলৰ বাবে ৰাইট (জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ) কোনটো? তোমালোকৰ এতিয়া কোনটো অনুভূতি হয়?

*উত্তৰ :- তোমালোকৰ বাবে ৰাইট (জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ) হৈছে মুক্তি আৰু জীৱনমুক্তি। তোমালোকৰ এতিয়া অনুভূতি হয় যে আমি পিতাৰ সৈতে ঘৰলৈ উভতি যাব লাগিব। তোমালোকে জানা - পিতা আহিছে ভক্তিৰ ফল মুক্তি আৰু জীৱন মুক্তি দিবলৈ। এতিয়া সকলোৱে শান্তিধামলৈ যাব লাগিব। সকলোকে নিজৰ ঘৰৰ দৰ্শন কৰাব লাগে।

ওঁম্ শান্তি। মনুষ্যই পিতাক সঁচা পাতশ্বাহ (সম্ৰাট) বুলিও কয়। ইংৰাজীত পাতশ্বাহ বুলি নকয়, কেৱল সঁচা ফাদাৰ (পিতা) বুলি কয়। গড্ ফাদাৰ ইজ্ ট্ৰুথ্ (ভগৱান পিতাই সত্য) বুলি কয়। ভাৰততহে সঁচা পাতশ্বাহ বুলি কয়। এতিয়া পাৰ্থক্যতো বহুত আছে, তেওঁলোকে কেৱল সত্য বুলি কয়, সত্য শিকায়, সত্য কৰি তোলে। ইয়াত সঁচা পাতশ্বাহ বুলি কয়। সত্যও কৰি তোলে আৰু সঁচা খণ্ডৰ বাদশ্বাহো কৰি তোলে।। এয়াতো যথাযথ হয় - মুক্তিও দিয়ে, জীৱনমুক্তিও দিয়ে, যাক ভক্তিৰ ফল বুলি কোৱা হয়। লিবাৰেশ্বন (মুক্তি) আৰু ফুৱেশ্বন (ফল, প্ৰালব্ধ)। ভক্তিৰ ফল দিয়ে আৰু মুক্ত কৰে। সন্তানসকলে জানে যে আমাক দুয়োটাই দিয়ে। মুক্ততো সকলোকে কৰে, ফল তোমালোকক দিয়ে। লিবাৰেশ্বন আৰু ফুৱেশ্বন - এই ভাষাও ম্ৰজা আছে নহয় জানো। ভাষাটো বহুত আছে। শিৱবাবাৰো বহুত নাম ৰাখি দিয়ে। কাৰোবাক যদি কোৱা যে তেওঁৰ নাম হৈছে শিৱবাবা তেন্তে কৈ দিয়ে আমিহে তেওঁক মালিক বুলিহে কওঁ। মালিকতো ঠিক আছে কিন্তু সেই মালিকৰো নাম থাকিব নালাগে জানো। নাম-ৰূপৰ পৰা উপৰাম একো বস্তুৱেই নাথাকে। মালিকো কিহ'বাব নহ'ব জানো। নাম-ৰূপতো নিশ্চয় আছে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে জানা - পিতাই মুক্তও কৰে আকৌ শান্তিধামলৈ সকলোৱে নিশ্চয় যাব লাগিব। নিজৰ ঘৰৰ দৰ্শন সকলোৱে কৰিব লাগিব। ঘৰৰ পৰা আহিছা গতিকে পোনপ্ৰথমে তাৰ দৰ্শন কৰিবা, ইয়াকে গতি-সংগতি বুলি কোৱা হয়। মনুষ্যই অৰ্থৰহিত ভাবে কেৱল শব্দহে উচ্চাৰণ কৰে। তোমালোক সন্তানসকলৰতো অনুভূতি হয়, আমি নিজৰ ঘৰলৈও যাম আৰু ফলো প্ৰাপ্ত কৰিম। ক্ৰমানুসৰি তোমালোকে প্ৰাপ্ত কৰা গতিকে অন্য ধৰ্মৰ লোকসকলেও সময় অনুসৰি প্ৰাপ্ত কৰে। পিতাই বুজাইছিল যে এই পুস্তিকাবোৰ বহুত ভাল - আপুনি স্বৰ্গবাসী নে নৰকবাসী? তোমালোক সন্তানসকলেহে জানা যে এই মুক্তি জীৱনমুক্তি দুয়োটাই হৈছে ঈশ্বৰীয় জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ। তোমালোকে লিখিবও পাৰা। পিতাৰ পৰা তোমালোক সন্তানসকলে এই জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰা। পিতাৰ হৈ গ'লে দুয়োটা বস্তু প্ৰাপ্ত হয়। সেয়া হৈছে ৰাৱণৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ, এয়া হৈছে পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ। এয়া হৈছে ভগৱানৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ, সেয়া হৈছে চয়তানৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ। এনেকৈ লিখিব লাগে যাতে কিবা অলপ বুজিব পাৰে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰিব লাগে। কিমান কাম কৰিব লাগে! এতিয়া যেন বেবী (শিশু অৱস্থা), যেনেকৈ মনুষ্যই কলিযুগৰ কাৰণে কয় যে এতিয়া বেবী (শিশু) হয়। পিতাই কয় - সত্যযুগৰ স্থাপনা এতিয়াও শিশু অৱস্থাতে আছে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰি আছা। ৰাৱণৰ উত্তৰাধিকাৰ বুলি কোৱা নহয়। ভগৱান পিতাৰ পৰাতো উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত হয়। ৰাৱণ জানো পিতা হয়, তেওঁক (ৰাৱণ 5 বিকাৰক)তো চয়তান বুলি কোৱা হয়। চয়তানৰ পৰা কি উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়? 5 বিকাৰ পোৱা যায়, কাৰ্যও তেনেকুৱাই কৰে, তমোপ্ৰধান হৈ যায়।

24-09-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

এতিয়া দশহৰা কিমান পালন কৰে, উৎসৱ পালন কৰে। বহুত খৰচ কৰে। বিদেশৰ পৰাও নিমন্ত্ৰণ দি মাতে। মহীশূৰত সকলোতকৈ বেছি জাকজমকতাৰে দশহৰা পালন কৰে। তাত ধনৱানো বহুত আছে। ৰাৱণ ৰাজ্যত ধন পালে কাণ্ডজ্ঞান হেৰুৱাই পেলায়। পিতাই বিস্তাৰত বুজায়। ইয়াৰ নামেই হৈছে ৰাৱণ ৰাজ্য। সেইখনক আকৌ ঈশ্বৰীয় ৰাজ্য বুলি কোৱা হয়। ৰাম ৰাজ্য বুলি কোৱাতো ভুল হৈ যায়। গান্ধীজীয়ে ৰাম ৰাজ্য বিচাৰিছিল। মনুষ্যই ভাবে গান্ধীজীও এক অৱতাৰ আছিল। তেওঁক কিমান ধন দিছিল। তেওঁক ভাৰতৰ বাপুজী বুলি কৈছিল। এতিয়া এওঁতো হৈছে গোটেই বিশ্বৰে বাপু। এতিয়া তোমালোক ইয়াত বহি আছা, এইটো জানা যে কিমান জীৱ আত্মা থাকিব। জীৱ (শৰীৰ)তো বিনাশী, বাকী আত্মা হৈছে অবিনাশী। আত্মাতো অনেক আছে। যেনেকৈ ওপৰত তৰাবোৰ আছে ঠিক তেনেকুৱা। তৰাৰ সংখ্যা বেছি নে আত্মাৰ সংখ্যা বেছি? কিয়নো তোমালোক হৈছা ধৰণীৰ তৰা আৰু সেইবোৰ হৈছে আকাশৰ তৰা। তোমালোকক দেৱতা বুলি কোৱা হয় মনুষ্যই আকৌ আকাশৰ তৰাবোৰকো দেৱতা বুলি কৈ দিয়ে। তোমালোকক ভাগ্যশালী তৰা বুলি কোৱা হয়।

ভাল বাৰু, এই বিষয়ে আকৌ পৰস্পৰ মাজত ডিচকাচ (আলোচনা) কৰিবা। বাবাই এতিয়া এই বিষয়ে আলচ নকৰে। এয়াতো বুজোৱা হৈছে যে সকলো আত্মাৰ এজনেই পিতা, এওঁৰ বুদ্ধিততো সকলোবোৰ আছে, তেওঁ সকলো মনুষ্য মাত্ৰৰে পিতা। এইটো সকলোৱে জানে যে গোটেই সৃষ্টি সমুদ্ৰৰ ওপৰত ঠিয় হৈ আছে। এইটোও সকলোৱে নাজানে। পিতাই বুজাইছিল - এই ৰাৱণ ৰাজ্য গোটেই সৃষ্টিতেই আছে। এনেকুৱা নহয়, ৰাৱণ ৰাজ্য কোনো সাগৰৰ পাৰত আছে। সাগৰতো অলৰাউণ্ড হয়েই (সকলোতে আছে)। এনেকৈ কয় নহয় - তলত বলধ আছে, তাৰ শিঙৰ ওপৰত সৃষ্টি ঠিয় হৈ আছে। পিছত যেতিয়া ভাগৰি পৰে তেতিয়া শিং সলনি কৰে। এতিয়া পুৰণি সৃষ্টি বিনাশ হৈ নতুন সৃষ্টি স্থাপনা হয়। শাস্ত্ৰততো অনেক প্ৰকাৰৰ মিছা কথা লিখি দিছে। এইটোতো সন্তানসকলে বুজি পায় - ইয়াত সকলো আত্মা শৰীৰ সহিত আছে, ইয়াকে জীৱ আত্মা বুলি কোৱা হয়। সেয়া যি আত্মাসকলৰ ঘৰ হয় তাত শৰীৰ নাই। তাক কোৱা হয় নিৰাকাৰী। জীৱ হৈছে আকাৰী সেয়েহে সাকাৰ বুলি কোৱা হয়। নিৰাকাৰৰ শৰীৰ নাথাকে। এইখন হৈছে সাকাৰী সৃষ্টি। সেইখন হৈছে নিৰাকাৰী আত্মাসকলৰ জগত। এইখনক সৃষ্টি বুলি কোৱা হয়, সেইখনক কোৱা হয় ইনক'ৰপ'ৰিয়েল ৱৰ্ল্ড (নিৰাকাৰী সৃষ্টি)। আত্মা যেতিয়া শৰীৰত আহে তেতিয়া শৰীৰ লৰচৰ কৰে। নহ'লেতো শৰীৰ কোনো কামৰ নহয়। গতিকে সেইখনক কোৱা হয় নিৰাকাৰী সৃষ্টি। যিমানবোৰ আত্মা আছে সেই সকলোবোৰ অস্তিমৰ ফালে আহিব লাগে সেয়েহে ইয়াক পুৰুষোত্তম সংগমযুগ বুলি কোৱা হয়। সকলো আত্মা যেতিয়া ইয়ালৈ আহি যায় তেতিয়া তাত এটাও আত্মা নাথাকে। তাত যেতিয়া একেবাৰে খালী হৈ যায় তেতিয়া সকলো উভতি যায়। তোমালোকে এই সংস্কাৰ পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি লৈ যোৱা। কোনোৱে জ্ঞানৰ সংস্কাৰ লৈ যায়, কোনোৱে পবিত্ৰতাৰ সংস্কাৰ লৈ যায়। পুনৰ ইয়ালৈকেতো আহিব লাগিব। কিন্তু প্ৰথমেতো ঘৰলৈ যাব লাগিব। তাত হৈছে ভাল সংস্কাৰ। ইয়াত হৈছে বেয়া সংস্কাৰ। ভাল সংস্কাৰ সলনি হৈ বেয়া সংস্কাৰ হৈ যায়। আকৌ বেয়া সংস্কাৰ যোগবলেৰে ভাল হৈ যায়। ভাল সংস্কাৰ তালৈ লৈ যাবাগৈ। পিতাৰো পঢ়োৱা সংস্কাৰ আছে নহয় জানো। যি আহি বুজায়। ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ আদি-মধ্য-অন্তৰৰ ৰহস্য বুজায়। বীজৰো বুজনি দিয়ে লগতে গোটেই বৃক্ষৰ বুজনিয়েই দিয়ে। বীজৰ বুজনি হৈছে জ্ঞান আৰু বৃক্ষৰ বুজনি হৈ যায় ভক্তি। ভক্তিত বহুত বিস্তাৰ হয়। বীজক স্মৰণ কৰাতো সহজ। তালৈকে যাব লাগে। তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হ'বলৈ অলপহে সময় লাগে। আকৌ সতোপ্ৰধানৰ পৰা তমোপ্ৰধান হ'বলৈ একুৰেট (সঠিককৈ) 5 হাজাৰ বছৰ লাগে। এই চক্ৰ একেবাৰে একুৰেটভাৱে ৰচি থোৱা আছে যি পুনৰাবৃত্তি হৈ থাকে। অন্য কোনেও এই কথাবোৰ শুনাব নোৱাৰে। তোমালোকে শুনাব পাৰা। আধা-আধা কৰা হয়। আধা স্বৰ্গ, আধা নৰক আকৌ তাৰ বিস্তাৰো

24-09-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

শুনায়। স্বৰ্গত জন্ম কম, আয়ুস দীঘলীয়া হয়। নৰকত জন্ম বেছি, আয়ুস চুটি হয়। তাত হৈছে যোগী, ইয়াত হৈছে ভোগী সেয়েহে ইয়াত বহুত জন্ম হয়। এই কথাবোৰ অন্য কোনেও নাজানে। মনুষ্যই একোৱেই গম নাপায়। কেতিয়া দেৱতাসকল আছিল, তেওঁলোক কেনেকৈ সেয়া হ'ল, কিমান বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন হয় - এয়াও তোমালোকে জানা। পিতাই সময়ত সন্তানসকলক পঢ়াই 21 জন্মৰ কাৰণে উত্তৰাধিকাৰ দিয়ে। পিছলৈ তোমালোকৰ এই সংস্কাৰ নাথাকে। পিছত হৈ পৰে দুখৰ সংস্কাৰ। যেনেকৈ ৰজাৰ সংস্কাৰ হৈ গ'লে তেতিয়া জ্ঞানৰ পঢ়াৰ সংস্কাৰ পুৰা হৈ যায়। এই সংস্কাৰ পুৰা হোৱা মাত্ৰকে পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি ৰুদ্ৰ মালাত আহি যায় আকৌ ক্ৰমানুসৰি ভূমিকা পালন কৰিবলৈ আহিব। যিয়ে পুৰা 84 জন্ম লয়, তেওঁলোক প্ৰথমে আহে। তেওঁলোকৰ নামো শুনায়। কৃষ্ণতো হৈছে ফাষ্ট প্ৰিন্স অফ হেভেন (স্বৰ্গৰ প্ৰথম ৰাজকুমাৰ)। তোমালোকে জানা কেৱল এজনে জানো হ'ব, গোটেই ৰাজধানীয়ে হ'ব নহয় জানো। ৰজাৰ লগততো প্ৰজাও লাগিব। অৱশ্যে হ'ব পাৰে - এজনৰ পৰা আনজন জন্ম হৈ গৈ থাকিব। যদি কোৱা হয় 8 (আঠ) জন একেলগে আহে, কিন্তু শ্ৰীকৃষ্ণতো এক নম্বৰত আহিব নহয় জানো। 8 (আঠ) জন যদি একেলগে আহে তেন্তে আকৌ কৃষ্ণৰ ইমান গায়ন কিয়? এই সকলোবোৰ কথা আগলৈ গৈ বুজাম। কয় নহয় আজি তোমালোকক অতি গূঢ়তকৈও গূঢ় কথা শুনাম। কিবাতো বাকী আছে নহয় জানো। এই যুক্তিতো ভাল - যেতিয়া দেখা যে কিবা কথা বুজি নাপায় তেতিয়া কোৱা আমাৰ জ্যেষ্ঠ ভগ্নীয়ে ইয়াৰ উত্তৰ দিব নতুবা ক'ব লাগে যে এই বিষয়ে পিতাই এতিয়াও শুনোৱা নাই। দিনে-প্ৰতিদিনে গূঢ়তকৈও গূঢ় কথা শুনাই গৈ থাকে। এনেকৈ কোৱাতো কোনো লাজৰ কথা নহয়। গূঢ়তকৈও গূঢ় বিষয় যেতিয়া শুনায় তেতিয়া তোমালোকে শুনি বহুত আনন্দিত হৈ যোৱা। শেষলৈ আকৌ কৈ দিয়ে মনমনাভৱ, মধ্যাজী ভৱ। এই শব্দকেইটিও শাস্ত্ৰ ৰচনা কৰোঁতাসকলে লিখিছে। মুৰ্ছিত হোৱাৰতো কোনো প্ৰয়োজন নাই। সন্তান পিতাৰ হৈ গ'ল আৰু বেহদৰ সুখৰ প্ৰাপ্তি হ'ল। ইয়াত মন, বচন, কৰ্মত পবিত্ৰতাৰ প্ৰয়োজন হয়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণে পিতাৰ উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰিছে নহয় জানো। এওঁলোক প্ৰথম নম্বৰত, যাৰ পূজা হয়। নিজকো চোৱা - আমাৰ মাজত এনেকুৱা গুণ আছে। এতিয়াতো বেগুণ (বেয়া গুণ) নহয় জানো। নিজৰ অৱগুণৰ বিষয়েও কোনেও নাজানে।

এতিয়া তোমালোক পিতাৰ হৈছা গতিকে নিশ্চয় চেঞ্জ (পৰিৱৰ্তন) হ'ব লাগিব। পিতাই বুদ্ধিৰ তলা খুলিলে। ব্ৰহ্মা আৰু বিষ্ণুৰো ৰহস্য বুজাইছে। এওঁ হৈছে পতিত, তেওঁ হৈছে পাৱন। এড'পশ্বন (তুলি লোৱা) এই পুৰুষোত্তম সংগমযুগতহে হয়। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা যেতিয়া থাকে তেতিয়াহে এড'পশ্বন হয়। সত্যযুগতহে নহয়। ইয়াতো কাৰোবাৰ সন্তান নহ'লে তেতিয়া এড'প্ট কৰে। প্ৰজাপিতাকো নিশ্চয় ব্ৰাহ্মণ সন্তান লাগে। এয়া হৈছে মুখ বংশাৱলী। তেওঁলোক হৈছে কোষ বংশাৱলী। ব্ৰহ্মাতো প্ৰখ্যাত হয়। তেওঁৰ উপাধিৰেই বেহদৰ। সকলোৱে বুজি পায় প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা হৈছে আদি দেৱ, তেওঁক ইংৰাজীত কোৱা হয় গ্ৰেট্ গ্ৰেট্ গ্ৰেণ্ড ফাদাৰ। এয়া হৈছে বেহদৰ উপাধি। বাকী সেই সকলোবোৰ হৈছে হদৰ উপাধি সেয়েহে পিতাই বুজায় - এইটো নিশ্চয় সকলোৱে জানিব লাগে যে ভাৰত হৈছে আটাইতকৈ শ্ৰেষ্ঠ তীৰ্থ, য'লৈ বেহদৰ পিতাৰ আগমন হয়। এনেকুৱা নহয় যে গোটেই ভাৰততেই বিৰাজমান। শাস্ত্ৰত মগধ দেশৰ নাম লিখা আছে, কিন্তু জ্ঞান ক'ত শিকালে? আবুলৈ কেনেকৈ আহিল? দেলৱাড়া মন্দিৰতো ইয়াৰ পুৰা স্মৃতিচিহ্ন আছে। যিয়েই বনাইছিল, তেওঁৰ বুদ্ধিত আহিল আৰু নিৰ্মাণ কৰালে। একুৰেট (সঠিক) মডেলতো বনাব নোৱাৰে। পিতা ইয়ালৈকে আহি সকলোৰে সংগতি কৰে, মগধ দেশত নহয়। সেয়াতো পাকিস্তান হৈ গ'ল। এয়া হৈছে পাক (পবিত্ৰ) স্থান। বাস্তৱতে পবিত্ৰ স্থানতো স্বৰ্গক কোৱা হয়। পবিত্ৰ আৰু অপবিত্ৰৰ এই গোটেই ড্ৰামা ৰচি থোৱা আছে।

গতিকে অতি মৰমৰ সন্তানসকল - তোমালোকে এইটো বুজি পোৱা যে আত্মাসকল আৰু পৰমাত্মা বহু কাল বিচ্ছিন্ন হৈ থাকিল.... কিমান সময়ৰ পাছত লগ পালো? পুনৰ কেতিয়া লগ পাবা? যেতিয়া তোমালোকে সংগুৰুক দালালৰ ৰূপত

24-09-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

পালা সুন্দৰ মেলা হৈ গ'ল। গুৰুতো বহুত আছে সেয়েহে সৎগুৰু বুলি কোৱা হয়। স্ত্ৰীক যেতিয়া বিবাহ পাশত বন্ধা হয় তেতিয়াও কয় এই পতি তোমাৰ গুৰু ঈশ্বৰ হয়। পতিয়েতো পোন-প্ৰথমে নাপাক (অপবিত্ৰ) কৰি দিয়ে। আজিকালিতো জগতত বহুত লেতেৰা কৰ্মকাণ্ড হৈ গৈছে। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলতো গুল-গুল (ফুলৰ দৰে) হ'ব লাগে। তোমালোক সন্তানসকলৰ দৃঢ় বন্ধন পিতাই বান্ধে।

এনেয়েতো শিৱজয়ন্তীৰ লগতে ৰক্ষাবন্ধনো হৈ যায়। গীতা জয়ন্তীও হৈ যাব লাগে। কৃষ্ণৰ জয়ন্তী অলপ পাছত নতুন সৃষ্টিত হৈছিল। বাকী উৎসৱ আদি সকলো এই সময়ৰে। ৰাম নৱমী কেতিয়া হৈছিল - এয়াও কোনেও নাজানে? তোমালোকে ক'বা নতুন সৃষ্টিত 1250 বছৰৰ পাছত ৰাম নৱমী হয়। শিৱ জয়ন্তী, কৃষ্ণ জয়ন্তী, ৰাম জয়ন্তী কেতিয়া হৈছিল? সেয়া কোনেও ক'ব নোৱাৰে। তোমালোক সন্তানসকলেও এতিয়া পিতাৰ পৰা জানি গ'লা। সঠিকভাৱে শুনাব পাৰা। তোমালোকেতো গোটেই সৃষ্টিৰ জীৱন কাহিনী শুনাব পাৰা। লাখ বছৰৰ কথা জানো শুনাব পাৰে। পিতাই কিমান ভালদৰে বেহদৰ পঢ়া পঢ়ায়। এবাৰেই তোমালোক 21 জন্মৰ কাৰণে নগ্ন হোৱাৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা। এতিয়া তোমালোক 5 বিকাৰ ৰূপী ৰাৱণৰ পৰা ৰাজ্যত আছা। এতিয়া গোটেই 84ৰ চক্ৰ তোমালোকৰ স্মৃতিত আহিছে। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) বেহদৰ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ মন-বচন-কৰ্ম নিশ্চয় পবিত্ৰ হ'ব লাগে। যোগবলেৰে ভাল সংস্কাৰ ধাৰণ কৰিব লাগে। নিজক গুণৱান কৰি তুলিব লাগে।
- (2) সৰ্বদা সুখত থাকিবৰ কাৰণে পিতাই নিতৌ যি গূঢ়-গূঢ় কথা শুনায়, সেয়া শুনিব লাগে আৰু আনকো শুনাব লাগে। কোনো কথাতে মূৰ্ছিত হ'ব নালাগে। যুক্তিৰে উত্তৰ দিব লাগে। লাজ কৰিব নালাগে।

*বৰদান:- স্বমানৰ চিটত (আসনত) স্থিত হৈ শক্তিসমূহক অ'ৰ্ডাৰ (আজ্ঞা) অনুসৰি চলাওঁতা বিশাল বুদ্ধিৰ হোৱা

নিজৰ বিশাল বুদ্ধিৰ দ্বাৰা সৰ্ব শক্তিকৰূপী সেৱাধাৰীক সময়ত কাৰ্যত লগোৱা। যিবোৰ উপাধি ডাইৰেক্ট পৰমাত্মাৰ পৰা প্ৰাপ্ত কৰিছা, তাৰ নিচাত থাকা। স্বমানৰ স্থিতিৰূপী চিটত চেট হৈ থাকা তেতিয়া সৰ্ব শক্তি সেৱাৰ কাৰণে সদায় হাজিৰ অনুভৱ হ'ব। তোমালোকৰ অ'ৰ্ডাৰৰ অপেক্ষাত থাকিব। গতিকে বৰদান আৰু উত্তৰাধিকাৰক কাৰ্যত লগোৱা। মালিক হৈ, যোগযুক্ত হৈ যুক্তিযুক্ত সেৱা সেৱাধাৰীৰ পৰা লোৱা তেন্তে সদায় ৰাজী হৈ থাকিব। বাৰে-বাৰে আৰ্জি (আবেদন, অনুৰোধ) কৰিবলগীয়া নহ'ব।

*শ্লোগান:- যিকোনো কাৰ্য আৰম্ভ কৰাৰ আগতে প্ৰথমে এইটো স্মৃতি বিশেষভাৱে ইমার্জ (জাগ্ৰত) কৰা যে সফলতা মোৰ শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণ আত্মাৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ হয়।

ওঁম্ শান্তি!!

***